

Albert-Lőrincz Márton
(Climacus
és B. D. társaságában)

(Megidézés)

Hol vagyok én? S a bölcs Climacus*
meddő keresése, melyben még vihar dúlt?
S a jobb után kutatók szelleme is hol,
mely annyi rút feledésbe fúlt?

De hát látható, a bölcs is úgy jár néha,
mint dédelgetett pergamenje: elfakul
az elfolyó időben. Mint az örök Anna
képe Juhász Gyula emlékeiben.

Tényleg: mi végre a vers?
Ment-e a vers által a világ előbbre?
Utóregések halmaza szitál
hófehér papírlapokra, igaz, csak ritkán.

2015. április 7.

(De belehalt)

Simogatásra lett volna szüksége,
De belehalt egy lólábütésbe.
Tán ha függőbb lett volna futása,
Beérte volna egy seggberúgással.

*Climacus középkori bölcs, aki magányos és elmélkedő életet folytatott, a külvilág szemlélődéséből építkezett, ellenfeleit élete példájával győzte le. Módszere abban állt, hogy valamely egyszerű gondolatból kiindulva egyre mélyebb értelmezésekhez jusson. Kidolgozta a boldogság lelki útjának tanát. Kierkegaard írói álnévként használta.

(Baráti intelem néhány sírfeliratra)*Vendégszöveg B. D.-től*

Mi az a 'lólábütés' drága barátom?
 (Ezt egy furcsa sírfelirat kapcsán üzeni,
 ahol a lóláb nemcsak rúg, fejbe is kólínt, hogy belehóssz.
 Üt, mint a villám.)
 Seggbe sem rúgásilag nem kaptál hoppárés illetéket?!!
 (Ezt persze kevesen értik, én se.)
 Ettől akarsz halhatatlan maradni?
 Iparkodj, kisfiam (szól az bölcs égi hang)
 jobb vagy te néha magadnál! Nahát.

*2015. május 16.***(Azt a levelet)***B. D.-hez*

Az híres leveled, amelyben kilátásba
 helyezted a halhatatlanságot, jelentem,
 töröltem a memóriából. Felejtsük el,
 ajánlom, halandó nagyobb halhatatlanok
 között. Az idő lopakodva távolodik,
 nem tudom túllépní önmagamát. Maradok,
 aki voltam, csomagolatlan áruimmal
 a kirakatban, szabad kiárusításban.

*2015. május 21.***(Vendégszöveg)***B. D.-től*

Áldjon meg téged Lépcsős/Lajtorjás Szent János,
 alias Jóannész Klimakhosz,
 és juttasson neked is a hészükhíájából!
 Bárcsak találkoznánk a Jákób létráján!
 Mondjuk, a 15. fokon... Domi.

2015. május 22.

**(Szentlélekről Csíksomlyóra,
avagy jelentés a halhatatlanságról,
miközben elidőztem az 500 éves tölgy alatt)**

A mai napom Szentlélekről indult, ingujjban, napbarnítva, mondjuk benne van a pakliban a hészükhia*. Az ég kékjébe pecsétet nyom az ötszáz éves tölgyfa, magaslatába emelkedni béke s nyugalomsarc. Létem nem mérhető, nincs kitalált mérce, a szenvedés és az öröm összezárt bilincs az időben, amely befogad. Lehullnak a levelek a tölgyről, emlékek nyomai simulnak az avarba, s humuszfölddé válnak az időtlen megmértetésben, a vérvammal fizetett tatárörömben, székelybáratban, idegen paták özönében. Emberi dimenziók fonódnak fejem köré koszorúba, csak a csend, a nehéz csend és zihált légzésem töri meg igyekezetemet a szent hegy felé fel. Csalárd a csend, a némaság parazsa izzik körülöttem, a hatalom kék emblémái ott tüsténkednek Mária köldökzsinórja közelében, kék versengés készíti titkos jelentéseit égi és földi hatalmaknak, el ne tévedjek a Salvatorral szembeni csapáson, ahol emberek számlálhatatlan tömege nyomul felfelé a hegyen, vannak, akik a lélek tisztulását várják, mások ki tudja, miért s milyen kötelességeknek gúzsába kötve iparkodnak felfele. Én Climacusom** is ott van, arcát nem ismerem. Halhatatlan lenne tán a halandók között?

2015. május 24.

*A hészükhia a misztikus teológiából átvett fogalom, itt a szemlélődéstől a lelki békéig emelkedést jelenti.

**Magányos skolasztikus a VII. századból, akit ellenfelei ámító fecsegőnek neveztek, de ő sértődötten visszavonult, és az élet látását a belső megnevesülésre fordítva elmélkedett a boldogság lehetőségéről.

(A gólya és a béka)*Domihoz*

Nem hallom visszhangom.
Fekete gólya vitte ki a tóra?

Béka csobban: kiejtette
csőréből a gólya? Akkor
a korsója most kinek jár a vízre?

(Elhallgatok)

Elhallgatok.
A garázsban fiat nevel
a rézfarkú cinke.
Zaj gazol most az ember
udvarias lépteibe.*

*(*Megjelent a Kalaka c. online folyóiratban, 2015. június 10-én)*

(Kitántorog a szó a számból)

Kitántorog a szó a számból,
alkohol szerves bomlásból.
A kérdés mindig oly avitt:
Ki józan és ki részeg itt?

Mert jóllehet, a szó is, mint
az alkohol, megrészegít,
s idővel, amíg a sejtek bírják,
s az olvasó, s a kritika, s nyilván
azok, akiket úgy szeretünk,
a magány társát ki nem nyírják.

Mondom magamnak, sokszor mondom,
hagyd nyugodni a billentyűket,
de bennem ott, a mellkas romló
zárkájában, a véráram útján,
sután, sziszegve, síppal-dobbal, s

mi tagadás, nádi hegedűvel,
a város, ahogy odakint lüktet,
megélénkül a szívverésben,
mert a szó, alkohol a nyelvben,
a szó kitántorog a számból,
ha rontás van kint vagy bent a rendben.

2015. június 16.

(Utóregésben)

Saruját belém töröli a világ,
nem az egész, csak ami szúr, a szilánk.
Látja-e, nézi-e az égi szem,
hogyan szemem lesütöm?
Nem azért, mert eltűröm,
nem új valóság, régi trend.

Kiadványaink

Az Erdélyi Gondolat Könyvkiadó gondozásában
2011-ben megjelent:

